

عنوان:

آیا غیبت امام عصر علیه السلام ظلم به شیعیان نیست؟!

دکترو حیدر باقر یور کاشانی

◎صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰصَلِّ عَلَيْهِ الرَّحْمَانُ ◎

@SERATEHAGH1

یک وقت یک ذهنیتی میاد، خب بالاخره ما در عصر معصوم
 بودیم تا این که امام ما غائب هست، یک ظلمتی به ما نشده
 به تعبیری؟! هیچ جفایی؟! هیچ کم کاری در حق ما نشده؟! ما
 نسوختیم؟! اگه در عصر حضرت بودیم بیشتر فایده نمیبردیم
 تا این که نبودیم؟! خب بعد هم این که جبر بوده مگه دست ما
 بوده؟! مگه ما که باید تو این دنیا بیایم اصلاً از ما سؤال شده؟!
 اصلاً سؤال شده ما رو خلق بکن؟ خب این جبر هست که!
 یک کتابی نوشتم؛ ستارگان‌هدایت. در صفحه‌ی ۱۱۹ به بعد ما
 گفتیم آقا بله! اگر چنانچه ما در عصر امام معصوم نیستیم،
 خداوند توقع کمتری از ما داره؛ یعنی کار خوب که انجام
 میدیم، پاداش بیشتری می‌ده تا اون وقتی که یک کار خوب رو
 در زمان امام معصوم می‌خواستیم قرار بدیم؛ این‌ها متفاوت بود.
 خب حالا این رو ما گفتیم، با عقل هم جور در میاد اگه خدا
 عادل باشه باید چنین کاری رو بکنه. اما خب رو هوا حرف
 نزدیم مبتنی به روایت بوده. روایت در کمال‌الدین و تمام‌النعمه،
 صفحه‌ی ۳۲۰، در احتجاج مرحوم شیخ طبرسی هم جلد دوم،
 صفحه‌ی ۵۰: «عَنْ عَلَى بْنِ الْحَسِينِ زَيْنِ الْعَابِدِينِ إِنَّ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبَتِهِ
 الْقَابِلِينَ يَأْمَمُهُمْ وَ الْمُنْتَظَرِينَ بِظُهُورِهِ أَفْضَلُ مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ لِأَنَّ
 اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى أَعْطَاهُمْ مِنَ الْعُقُولِ وَ الْأَفْهَامِ وَ الْمَعْرِفَةِ مَا
 صَارَتْ بِهِ الْغَيْبَةُ عِنْهُمْ بِمَنْزِلَةِ الْمُشَاهَدَةِ».

اینجا تو این روایت می‌گه که: «به درستی که مردم روزگار غیبتش که به امامت او معتقد و چشم به راه ظهورش بودند، از مردم همه‌ی روزگاران برتر هستند، زیرا خداوند متعال به اندازه‌ای به آنان عقل و فهم و معرفت ارزانی داشته که غیبت نزد ایشان بهسان مشاهده است». این البته مسأله‌ی خیلی مهمیه! بنی اسرائیل خیلی چیزها دیدن از حضرت موسی، مثلًاً این بنی اسرائیل دیدن این عصای خشک یک ازدها شد! خیلی چیز عجیبیه! عصای خشک یهو ازدها بشه! بعد ازدها می‌شد، ابزارآلات و ساحرین اون‌ها همه رو بلعید! دوباره اشاره شد عصای خشک شد! یا مثلًاً دیدن از رود نیل اشاره کرد این آب‌ها رفت کنار، این آب‌ها روی همدیگه قرار گرفت! یک چیز عجیبیه چنین چیزی ببینه آدم! گاهی وقت‌ها طرف، یک صوف، یک دو تا پیشگویی می‌بینه مرید و دست بوسش می‌شه! خرج می‌کنه براش! این حضرت موسی ده روز غائب می‌شه، خدا می‌گه سی روز دیگه هم اضافه‌اش کن، یعنی کلاً چهل روز، چهل روز که ما چشم به هم می‌زنیم می‌گذره. این‌هایی که این همه معجزه دیدن از حضرت موسی، آقا چی کار کردن؟ یک بابا ب او مدد به اسم سامری یک گوساله‌ای ساخت، فوج فوج این‌ها گوساله‌پرست شدن!

بیینید ما خیلی مردم خوبی هستیم ها! ما یک دونه معجزه ندیدیم
در این شرایط سخت هم هستیم، در این تحریمها و فشارها هم
هستیم، اما چی می‌گیم؟ یا صاحب الزمان! از روی چی؟ از روی
کتاب‌هایی که مال هزار و خوردهای سال پیش، همین کتاب شیخ
صدقوک که الان این روایت رو دارم می‌خونم، ایشون قدمتش مال
بیش از هزار سال پیشه، ما این رو می‌خونیم و می‌گیم بهبه! این
خیلی مسأله‌ی مهمیه! عنایاتی هست! لذا همین رو می‌گه؛ می‌گه
که خداوند به اندازه‌ای به اون‌ها عقل و فهم و معرفت ارزانی
داشته، کسی که بازی در نیاره، کسی که غرض و مرض نداشته
باشه، کسی که رو راست باشه با خداوند که غیبت حضرت
بهسان مشاهده هست! کأن داره حضرت رو می‌بینه! یعنی همون
اعتقادی که در زمانی که در محضر حضرت هستن. تازه شما
فکر می‌کنید در محضر حضرت چطوری بودن؟ مثلاً نمونه‌هایی
بخواه نقل بکنم، هر کدوم از معصومین به یک نحوی؛ امام
جوادالائمه، خود آقا علی بن موسی‌الرضا صراحتاً گفتن آقا این امام
هست، خود شیعه‌ها گفتن آقا بچه هفت ساله مگه می‌شه امام
باشه؟ سر و صدا شایعه! تو خود شیعه‌ها بزرگان شیعه ها! بچه‌ی
هفت ساله مگه می‌تونه امام باشه؟

لذا فرمودن مولودی با برکت‌تر از مولود امام جواد‌الانمہ نیست، به خاطر این‌که زمینه‌ساز این‌که مهدی پنج ساله بخود امام باشد! اون احتجاجات و اون سؤالاتی که در پیش این خلیفه بود، مأمون بود، سؤال‌ها در یک مجلس، حدود سی هزار سؤال علمی رو پاسخ دادن، این نشون داد که امام سن و سال نمی‌شناسه! بعد در ادامه گفتند: «اگر مردم عقل‌محور باشند، می‌توانند به وحی برسند و با بهره‌گیری هر چه بهتر از وحی، از سرگشتگی و سرگردانی رهایی یابند». خب حالا در این زمان چیه؟ با همین عقل خودمون می‌تونیم اعجاز قرآن رو اثبات بکنیم! واقعاً می‌شه اثبات کرد! این رو جدی دارم می‌گم! خارج کشور بود، بین جمعی از اساتید می‌گفتند آقا تو قرآن رو نمی‌توانی اثبات بکنی! سه جلسه ما با این‌ها جلسه‌ای گذاشتیم و صحبت‌های توی سایت هم هست تو اون جمع؛ بعد از سه جلسه بسیاری‌شون اقرار کردن برای ما عقلاً ثابت شد که قرآن معجزه هست! یعنی اگر درست ورود بکنیم می‌تونیم همین قرآن اعجازش رو با این عقل می‌تونیم حق به حقانیت وحی ببریم. و چی کار کنیم؟ از آیات و روایات استفاده بکنیم در جهت هدایت. یعنی الان این‌طوری نیست که هیچی دست ما نرسیده باشد! نه! به همون اندازه که ما بتونیم به مسیر خدا و اهل بیت ببریم در مسیر کمال قرار بگیریم، الان داریم.

«آنان می‌توانند در مهم‌ترین امور اعتقادی به معارف و راهنمایی‌های وحیانی که از طریق معتبر رسیده است، گوش فرا دهند و به کمک عقل به درک و پذیرش آن عقائد نائل آیند. همچنین در احکام عملی نیز می‌توانند راه فقاوت را در پیش گرفته و به قدرت اجتهاد و استنباط احکام شرعی دست یابند و چنان‌چه این برای شان ناممکن و دشوار است، از فقهاء و مجتهدین تقلید نمایند که این تقلید به حکم عقلانی مراجعه‌ی جا هل به عالم ستوده و مورد پذیرش عقلاً است». خب این جا بالاخره یا خودش می‌تونه همین آیات و روایات بررسی بکنه فقیه بشه، یا نه از یک نفر که از همه ملّاتر هست، نه از هر کسی ها! تو این کره‌ی خاکی بعد امام زمان علیه‌السلام، بعداً شیطون‌ها، شیطون خیلی ملاً هست! بعد از او از همه با سوادتر کیه؟ از همون باید در فقه تحقیق بکنیم، اون اعلم هست، از اون تقلید بکنیم؛ این هم یک نکته.

پس الان می‌خواه بگم که انقطاع نیست، انسداد نیست باب هدایت! باب رسیدن به معرفت!

در عصر امام، یک ثواب و فضیلتی که شیعیان نمی‌توان ببرن، ثواب و فضیلتی هست که انتظار وجود امام رو داشته باشند! می‌گه از ثواب‌ها و امتیازاتی که نسبت به کسانی که در عصر غیبت هستند، یک ثواب ویژه‌ای به این‌ها داده می‌شه که کسانی که در عصر ظهور حضرت و حضور حضرت باشند به این ثواب نمیرسند؛ اون هم چیه؟ این که اعتقاد به حضرت داشته باشند! و همین جهت انتظار حضرت رو داشته باشند! که این به عنوان افضل اعمال مطرح شده! انتظار فرج که مصدق اتمش، فرج حجت خداست، به عنوان چی؟ افضل اعمال مطرح شده.

خب می‌گه یک فایده‌اش اینه که به چنین ثوابی نائل می‌شون.
الآن که واقعاً در عصر غیبت هستیم در عصر حضور هم همین‌طوری نیستیم! چه بسا همین‌طور در عصر غیبت مصلحت برای ما بیشتر بشه بر مردم این زمان! ما نمیدونیم واقعاً! خداوند افراد رو در زمان‌های مختلف بی‌خودی نفرستاده! ارج شما رو مثلاً صد سال پیش، ما رو دویست سال پیش، آقا رو پانصد سال پیش، آقا رو هزار سال بعد، نه! این‌ها همه رو حساب کتاب هست!

می‌گه قومی بودن این‌جا، یهود مدینه، این‌ها قبل از این‌که پیامبر
 مبعوث بشه معتقد به تورات بودن و آدم‌های مؤمنی بودن و
 حتی توی تورات هم آورده بود که پیامبری خواهد آمد و بشارت
 به پیامبر داده بود، اما وقتی پیامبر آمد نتونستن قبول بکنن!
 سخت‌شون او مد! سخت‌شون او مد که بخوان خیلی موقعیت‌ها
 رو ببرن زیر سؤال! چی کار کردن؟ این‌ها کفر ورزیدن به قرآن!
 با این‌که یافتن که این پیامبر هست! اما تا قبل از این‌که پیامبر
 مبعوث بشه چی؟ این‌ها معتقد بودن! یعنی اگر اون موقع از دنیا
 می‌رفتن، یا دیرتر پیامبر بعثت داشت، این‌ها مؤمن از دنیا می‌رفتن!
 اما تحمل نداشتند، این شد یک امتحانی برآشون! این‌که چه بسا واقعاً
 ما در عصر حضرت که باشیم یک توقعات بی‌جایی داشته باشیم!
 مثلاً بگیم که آقا مثلاً این‌همه بالآخره در عصر غیبت شما بودیم
 یا صاحب‌الزمان، ما یک رئیس‌جمهوری، استانداری فلان چیزی!
 نه آقاجون! شما همون کفشدار باید بشی! برمی‌خوره! کفشدار؟
 اون یارو رو نگاه می‌کنه که در عصر غیبت اصلاً تو یک وادی
 دیگه‌ای بوده، اون شد استاندار مثلاً! ما شدیم کفشدار؟! تحمل
 نمی‌کنی! پشت می‌کنی به حضرت!

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:

«حضرت قائم عجل الله تعالى فرجه الشریف، دو غیبت خواهد داشت؛ یک کوتاه و دیگری طولانی. در غیبت اول جای او را نمی‌دانند مگر شیعیان ویژه، و در غیبت دوم مکان او را نمی‌دانند مگر نزدیکان و خادمان ویژه‌ی او».

در این زمینه نگفتن خادم‌ها مشخص شدن، راه باز هست! یعنی یک نفر با تزکیه‌ی نفس، با کسب معارف، با یقین، خالصانه بیاد، چه بسا بشه از خادمان حضرت ولی عصر! «سی نفر از نزدیکان و یاران ویژه‌ی آن حضرت همیشه در خدمت او خواهند بود، یعنی هر کدام بمیرد دیگری جایگزین می‌شود». روایتش هم بخونم در این زمینه: «عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: لَا بُدَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ مِنْ غَيْبَةٍ وَ لَا بُدَّ لَهُ فِي غَيْبَتِهِ مِنْ عُزْلَةٍ وَ نِعْمَ الْمَنْزِلُ طَيِّبَةٌ وَ مَا بِشَلَاثَيْنِ مِنْ وَحْشَةٍ». فرمودند: «صاحب این امر ناگزیر از غیبت است و در غیبت نیز ناچار از دوری گزیدن از مردم است. منزلی است طیبه...» حالاً گفتن گویا منظور، شهر مدینه هست بعضی‌ها گفتن، بعضی‌ها این‌طوری گفتن.

«و سی نفر از نزدیکان و یاران ویژه‌ی آن حضرت هم با او خواهند بود». این روایتی که خوندم این هم سندش رو بگم، در جلد چهارم مراتعقول صفحه‌ی ۵۰؛ کافی هم جلد یک صفحه‌ی ۳۴۰؛ کتاب الغيبة نعمانی هم صفحه‌ی ۱۸۸، این روایت رو آوردن.

یاران! نگفته فامیل مثلًا! یاران! بالاخره یک نفر قابلیتی پیدا بکنه. نگفتن هم یاران مثلًا فقط یک افراد خاصی هستن! مشخص شده هستن! نص باشه! در مورد چهارده معصوم نص هست، اما یاران حضرت جایگزین هم می‌شن حتی! پس الان اون مسیر باز هست افرادی می‌تونن به اون منزلگاه برسن.